

25. 1.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden bij brief van 10 October 1922.)

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 60 der Zitting 1921—1922 en n°. 25 der Zitting 1922.)

In het Gewijzigd Ontwerp van Wet worden de navolgende wijzigingen aangebracht.

I. Aan het slot van artikel 9 wordt de punt vervangen door eene komma en daaraan toegevoegd „behoudens, dat eene onderneming, welke uitsluitend het herverzekeringbedrijf uitoefent, hare werkzaamheden mag uitstreken over alle takken van dat bedrijf.”

II. *a.* Aan het slot van het eerste lid van artikel 19 wordt de punt vervangen door eene komma en daaraan toegevoegd „en aan de krachtens artikel 29 te stellen eischen.”

b. De bepalingen van artikel 29 worden de eerste vijf leden van artikel 30. Daaraan gaat vooraf een nieuw artikel 29, luidende:

„Ten aanzien van in het buitenland gevestigde ondernemingen worden, met betrekking tot het bedrijf hier te lande, verdere voorschriften gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur. Daarin worden bepalingen opgenomen nopens de dekking der premie-reserve in waarden, welke hier te lande aanwezig moeten zijn.

Deze waarden tot dekking der premie-reserve zijn aansprakelijk uitsluitend voor de verbintenissen uit de overeenkomsten van levensverzekering, waarop die premie-reserve betrekking heeft en voor zoover zulks het geval is.

Indien eene onderneming eene handeling, waarvoor zij krachtens een ingevolge het eerste lid gesteld voorschrift eene machtiging behoeft, verricht zonder zoodanige machtiging, is die handeling nietig.”

c. In het eerste lid van artikel 68 en het eerste lid van artikel 69 wordt „86” vervangen door „29”.

d. In het eerste lid van artikel 70 wordt na het woord „bij” ingevoegd „of krachtens” en wordt na „28” ingevoegd „29”.

e. Aan het tweede lid van artikel 80 wordt toegevoegd een tweede zin, luidende: „De voorschriften, ten aanzien van deze personen krachtens artikel 29 gegeven, worden in acht genomen.”

III. Artikel 86 wordt gelezen als volgt: „Een algemeene maatregel van bestuur ter uitvoering van deze wet wordt eerst vastgesteld of gewijzigd, nadat de Verzekeringskamer daarover is gehoord.”

Toelichting.

De voorgestelde wijzigingen zijn het gevolg van tusschen de Commissie van Rapporteurs en de Regeering gepleegd overleg.

De onder I voorgedragen wijziging betreft het herverzekeringwezen. Op bladz. 5 der Memorie van Antwoord is gezegd, dat de bijzondere overweging, waarom ook eene binnenlandsche herverzekering maatschappij onder de wet moet vallen, is de wenschelijkheid, dat de „insolventieregeling” ook op dergelijke

maatschappij zal kunnen worden toegepast. Doch deze overweging behoeft er niet toe te leiden aan eene levensherverzekeringsinstelling de uitoefening van andere onderdeelen van het herverzekeringbedrijf te verbieden. Voorgesteld wordt derhalve dergelijk verbod niet in de wet op te nemen.

De kern der onder II voorgestelde wijzigingen bestaat uit het sub *b* vermelde nieuwe artikel 29. Volgens artikel 86 van het Gewijzigd Ontwerp van Wet zou de verdere regeling voor buitenlandsche maatschappijen worden overgelaten aan eene nadere wet. Zulks was voorgesteld vooral om de gelegenheid te hebben over dergelijke regeling de Verzekeringskamer te hooren. Die gelegenheid bestaat echter ook, indien de nadere regeling wordt gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur. Het nieuwe artikel 29 schrijft thans dergelijke algemeene maatregel voor. Blijkens den tweeden zin van het eerste lid van dat artikel is in de wet zelf opgenomen het beginsel van de dekking der premie-reserve in hier te lande aanwezige waarden. De uitwerking van dat beginsel zal bij den algemeenen maatregel van bestuur, waarover de Verzekeringskamer zal worden geraadpleegd, geschieden. Daarbij zal dan de vraag, uit welke waarden de dekking mag bestaan, worden opgelost met inachtneming der beginselen van dit wetsontwerp. Ook zullen waarborgen worden gesteld, dat de eenmaal gestelde dekking aanwezig blijft. Daarbij zal allicht worden voorgeschreven, dat verschillende handelingen ten aanzien der gestelde dekking niet mogen worden verricht zonder machtiging der Verzekeringskamer. Eene sanctie op zoodang voorschrift geeft lid 3 van het artikel, welke bepaling als van burgerrechtelijken aard in de wet zelf behoort te zijn opgenomen. Het zelfde is het geval met de bepaling van lid 2, waardoor wordt bereikt, dat de gestelde dekking niet ten goede komt aan personen, waarvoor zij niet is bestemd. Ook die bepaling, welke eene afwijking van het beginsel van artikel 1177 van het Burgerlijk Wetboek vormt, kan in de wet zelf niet worden gemist.

De overige bij II voorgestelde wijzigingen komen alle wenschelijk voor in verband met het nieuwe artikel 29. Eene bepaling als van het oude artikel 86 is thans niet meer noodig. Uiteraard blijft de wetgever steeds bevoegd de zaak aan zich te trekken.

III. Het is altijd de bedoeling geweest, dat over de verschillende uitvoeringsmaatregelen de Verzekeringskamer zal worden gehoord. Artikel 86 bepaalt dit thans uitdrukkelijk.

De Minister van Justitie,
HEEMSKERK.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
CH. RUYS DE BEERENBROUCK.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

25. 2.

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER DECKERS.

Ingezonden 11 October 1922.

Ondergeteekende heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen.

Artikel 15.

Aan dit artikel worde als derde lid het volgende toegevoegd:
Bij de oprichting van eene onderneming tot uitoefening van het levensverzekeringbedrijf mag van de niet volgestorte aan-